

se je tak polom že izvršil pri treh trgovskih hišah.

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Konec.)

Železni konj je vozil nekaj časa med planinami in strmimi stenami. Ko se svet nekoliko odpré, smo se vozili kraj Hallstadtskega jezera. Unkraj jezera smo videli mestice Hallstadt stisneno med goro in med jezerom. Tako planinsko jezero je kaj jako lepega. Ima čisto in zdravo vodo, dokler so naše mlake polne mlaja in gnjilobe.

V Ausseeju sva se komaj kaki dve uri mudila. Tudi Aussee je poletnim gostom priljubljen kraj, kakor Ischl. Lepa planinska dolina se človeku hitro prikupi. Čvrst zrak in dobra studenčnica storita, da želodec hitreje kuha in zopet ga je bilo treba potolažiti, da ni cvilil.

Že v mraku hitiva zopet na železnico. Na postaji Verčah se ločim od svojega ljubega tovariša. Jaz sem izstopil, da obiščem starega sošolca, katerega od dijaških let nisem več videl; tovariš se je pa dalje peljal, da si ogleda slavni štift Admont.

Nekdanji sošolec, sedaj župnik, me je že čakal na kolodvoru ter me jako ljubeznjivo sprejel. Skorej do polnoči sva pri večerji sedela. Toliko golča sva imela, kakor dve sosed, ki se štirinajst dni niste videle.

Ko se drugi den prikažem med zagredskimi vratici in grem k altarju, so vsi, ki so prišli k sv. meši, kakor na povelje vstali. Mislim si: glej, kako so me župljani mojega sošolca lepo počastili. Toda tudi takrat, ko je gospod župnik šel k altarju so vsi vstali, in moja baharija se je precej ohladila. Lepa navada je to.

Precej zjutraj sklenemo iti na bližnjo goro. Okoli opoldneva smo jo doplazili. Solnce je prižigalo, kakor bi nam na hrbtu kurili. Vrh planine je zeleni planinski travnik, kjer planinaria pase svojo goved in svoje ovce. Planinska goved pa ni vselej tako krotka, kakor se na prvi pogled vidi, zato sem se jaz precej od kraja bolj plotu držal. Gospod župnik me je pikal, rekši, da nimam ravno dosti korajže. Zdaj primumlja bik, in kakor bi trenil sem bil črez plot, ki je bil gotovo dva metra visok.

Zdaj gledam črez plot za korajžnim gospodom; toda v tem hipu počutim roko na svojih ramenih: bil je g. župnik; njega je še prej črez plot vrglo, kakor mene. Jaz se čudim rekoč: o gospod, pa je vas danes tudi korajža zapustila? — To je bilo kaj smeha!

Raz gore smo imeli krasen razgled v Anžižno dolino, a pred nami je stal siloviti Dachstein, že septembra ves beli, kakor mlinar.

Za obed nam planinaria skuha neko jed, ki je bila našim ajdinskim žgancem najbolj podobna, pa za moj želodec ni bila, ker je masčala stala na jedi, kakor če pri nas gospodinja žgance z mlekom polije, da žganci komaj malo glavo vun molijo.

V naši družbi je bil bolj postaren gospod, sicer pošten mož, a to navado ima, da vsako potrdi, katero kdo zine. S takim človekom, ki vsako poresni, ni govoriti, človeku golča zmanjka.

Drugo jutro se napravim zopet na pot in sicer naravnost domu. Na postaji Selzthal se mi tovariš ves židane volje zopet pridruži; v Admontu se mu je vrlo dopadlo.

Unkraj Gradca že je mojega ljubega tovariša zopet zmanjkalo. Rekel mi je: meni se še nič domu ne mudi. Ko v Maribor pridrim, me prijatelji prašajo: Kje pa je tovariš? „Zgubil sem ga“. Kje pa hodi? „Bog vé!“

Dr. Ivan Boreski.

Smešnica 11. Več kmetov sedi v krčmi okoli dolge mize. Že se dela mrak in od župnijske cerkve zapoje zvon. Vsak si sname klobuk z glave ter malo pomoli, dobro ali slabo, kakor pač kateri premore. Samo eden ne sname klobuka in tudi pipe ne dene iz ust. „No“, vpraša ga tedaj sosed, „kaj še za te ni večna luč?“ „Je“, odvrne mož, „je že, toda jaz ne molim večne luči v krčmi.“ „Zakaj pa ne?“ vpraša sosed. „Moj oče so mi kedaj radi djali: Fanté, slab gospodar, ki moli večno luč v krčmi.“

Razne stvari.

(Vabilo k odborovi seji družbe duhovnikov.) Pri obnem zboru družbe duhovnikov dne 12. t. m. so bili v novi odbor voljeni naslednji č. gospodje: Hrg, Hajšek, Kosar, dr. Križanič, Modrinjak, Ogradi in dr. Pajek. Da se novi odbor ustanovi, to je, da si izvoli predsednika, denarničarja in tajnika in ob enem reši po zadnji odborovi seji vložene prošnje za podporo, novoizvoljene č. gg. odbor-nike k odborovi seji dne 20. t. m. to je, prihodnji torek ob 11. predpoldnem v kn. šk. pisarno vljudno vabi dosihmalno predstojništvo.

(Nova postava.) Gledé prestavljenja učiteljev na ljudskih šolah je pre naredil letos dež. zbor v Gradci dotično postavbo ter odločuje poslej ne več okr. šolski svet, kedaj se njih kateri prestavi, ampak dež. šolski svet. Le-ta sprememba je dobila najvišje potrjenje.

(Imenovanje.) Mesto c. kr. bilježnika ali notarja v Celji je dobil g. J. Detiček, doslej na enakem mestu v Gornjem Gradu. Tje pa se preseli g. K. Schwarzenberg, doslej c. kr. notar na Vranskem.